

عنوان مقاله:

بررسی مولفه های ادبیات پایداری در تاریخ بیهقی

محل انتشار:

دوازدهمین همایش بین المللی بزرگداشت ابوالفضل بیهقی (۱۴۰۱) (سال: ۱۴۰۱)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱

نویسندگان:

محسن محمدی کردیانی - دکترای زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه حکیم سبزواری

زهرا رحیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی (گرایش ادبیات تطبیقی)، دانشگاه فردوسی مشهد:

خلاصه مقاله:

ادبیات بروز احساسات و اندیشه های ناب است که نویسندگان با توجه به اتفاقات پیرامون خود آن را بیان می کنند؛ بخشی از احساسات شاعرانه بازتاب پایداری و مقاومت در متن است که بیهقی با توجه به اینکه تاریخ نگاشته است، اما میتوان ردپای ادب پایداری را در اثر ماندگار وی یافت؛ از اصلیتترین مولفه های پایداری در تاریخ بیهقی میتوان به آزادیخواهی، امید و خوشبینی اشاره کرد. پایداری در برابر دشمنان داخلی و خارجی را نیز میتوان به شیوه های مختلف در این اثر یافت. بیهقی علاوه بر تمام این موارد، به عدالت طلبی و مفسد اجتماعی نیز به گونه ای خاص پرداخته است. ادبیات هر ملت، بازتاب حوادث و اتفاقاتی است که در آن جامعه رخ میدهد و با توجه به اینکه بیهقی در این جامعه در موقعیتی قرار دارد که توانسته به درستی این شرایط را درک و بیان کند، میتوان مولفه های موجود در این متن را به عنوان عکس العملی مناسب در نظر گرفت که بیهقی آن را به مخاطب عرضه میدارد. در پایان دریافت شد که بیهقی، نویسندگانی است متعهد و این را میتوان به عنوان یکی از اصلیتترین ارکان ادبیات پایداری در اثر وی قلمداد کرد؛ مبارزه با نفس نیز، یکی دیگر از مولفه هایی است که میتوان در تاریخ بیهقی یافت و آن را از انواع مقاومت محسوب کرد.

کلمات کلیدی:

تاریخ بیهقی، ادبیات پایداری، مقاومت، تعهد.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1551678>

